

Το παραμύθι της Sarah Yang μεταφρασμένο:

Την άνοιξη που τα λουλούδια ανθίζουν, τρεις μικροί τυφλοπόντικες έφυγαν από το σπίτι της μητέρας τους για να ζήσουν μόνοι τους για πρώτη φορά.

-Θυμηθείτε να κάνετε οικονομία ένα σκουλήκι την ημέρα, φώναξε η μαμά τυφλοποντικίνα και τους αποχαιρέτησε.

-Εντάξει, είπε ο μικρότερος τυφλοπόντικας.

-Με τίποτα!, είπε ο μεγαλύτερος και δυνατότερος τυφλοπόντικας. Έχω αρκετή δύναμη και μπορώ να μαζεύω σκουλήκια για όλο τον χρόνο, δεν χρειάζεται να κάνω οικονομία!, καυχήθηκε.

-Ο μεσαίος τυφλοπόντικας δε σχολίασε τίποτα, επειδή σκεφτόταν πόσο νόστιμα θα ήταν τα σκουλήκια που επρόκειτο να φάει...

Αφήνοντας την ημέρα τους πίσω, οι τρεις τυφλοπόντικες διέσχισαν μια πεδιάδα λουλουδιών μέχρι που βρήκαν ένα σημείο με μαλακό χώμα στο γρασίδι.

-Ας κάνουμε αυτό το μέρος το καινούριο μας σπίτι!, είπε ο μεγαλύτερος. Οι άλλοι δύο συμφώνησαν και άρχισαν να σκάβουν το χώμα με τις πατούσες τους. Ο μικρότερος, που ήταν και ο πιο αδύναμος, έσκαψε μια μικρή τρύπα κοντά στην επιφάνεια, ο μεσαίος έσκαψε μια βαθύτερη και μεγαλύτερη, ενώ ο μεγαλύτερος τυφλοπόντικας, ο πιο δυνατός, έσκαψε την πιο βαθιά τρύπα και έφτιαξε εκεί το σπίτι του. Το λαγούμι τους ήταν το μεγαλύτερο από τα τρία.

Το καλοκαίρι, οι τρεις τυφλοπόντικες έσκαβαν το χώμα ψάχνοντας και πιάνοντας σκουλήκια. Ο μεγαλύτερος είχε πολλή δύναμη και πάντα έπιανε τα περισσότερα, έτρωγε κάθε σκουλήκι που έβρισκε, για να γίνει μεγαλύτερος και δυνατότερος. Ο μεσαίος τυφλοπόντικας δεν ήταν τόσο δυνατός, οπότε έπιανε λιγότερα σκουλήκια, αλλά έτρωγε κάθε σκουλήκι που έπιανε, επειδή λάτρευε τη γεύση τους. Ο μικρότερος τυφλοπόντικας ήταν ο πιο αδύναμος και έπιανε τα λιγότερα σκουλήκια, αλλά "αποταμίευε" ένα σκουλήκι την ημέρα και θυμόταν πάντα τα λόγια της μαμάς τυφλοποντικίνας.

Το φθινόπωρο άρχισαν να πέφτουν τα φύλλα και ο μεγάλος τυφλοπόντικας είχε μεγαλώσει ακόμα περισσότερο και είχε γίνει πιο δυνατός. Έκανε λοιπόν το σπίτι του μεγαλύτερο, χρησιμοποιώντας τη δύναμή του, ο μεσαίος είχε ακόμα το ίδιο μέγεθος, μόνο που η κοιλιά του είχε φουσκώσει επειδή έτρωγε όσα σκουλήκια μπορούσε να πιάσει. Ο μικρός τυφλοπόντικας, ωστόσο, δεν είχε μεγαλώσει σχεδόν καθόλου και έτρωγε μόνο ένα σκουλήκι την ημέρα, αποταμιεύοντας όλα τα υπόλοιπα.

Για αυτό το λόγο δεν είχε πολλή δύναμη να σκάψει, για να μεγαλώσει το σπιτάκι του. Ο μεγαλύτερος αδερφός του γελούσε μαζί του και τον κορόιδευε για το μικρό του λαγούμι.

-Το τούνελ σου είναι τόσο μικρό!

-Κοίτα το σπίτι το δικό μου, είναι πολύ μεγαλύτερο από το δικό σου!, γέλασε και ο μεσαίος μαζί του.

-Εγώ τρώω τα καλύτερα σκουλήκια, ενώ εσύ μοιάζεις σαν να μην έχει φάει τίποτα.

Ο μικρός δεν είπε τίποτα και συνέχισε να κάνει οικονομία στα σκουλήκια του. Αγαπούσε πολύ τη μητέρα του και ήθελε να ακολουθεί πάντα τις συμβουλές της.

Πέρασε ο καιρός και έφτασε ο χειμώνας. Ο μικρός τυφλοπόντικας ήταν έτοιμος να κοιμηθεί στο μικρό ζεστό λαγούμι του, όταν άκουσε ένα χτύπημα στην πόρτα του. Ήταν ο μεσαίος τυφλοπόντικας και έκλαιγε:

-Δεν υπάρχουν καθόλου σκουλήκια εκεί έξω! Μακάρι να μην είχα φάει κάθε σκουλήκι που έβρισκα, κλαψούρισε.

Ο μικρός κοίταξε το μεγάλο στομάχι του μεσαίου αδερφού του και τον αγκάλιασε.

-Μην ανησυχείς! Θα μοιραστώ τα σκουλήκια μου μαζί σου.

Ο μεσαίος τυφλοπόντικας ένιωσε συγκίνηση.

-Σ'ευχαριστώ, μικρέ. Μου έσωσες τη ζωή. Ξάπλωσαν μετά μαζί στο μικρό λαγούμι του και κοιμήθηκαν, αφού ήξεραν ότι έχουν αρκετά σκουλήκια για να περάσουν όλο τον χειμώνα.

Όμως, ξαφνικά άκουσαν ένα ακόμα χτύπημα στην πόρτα. Ήταν ο μεγαλύτερος αδερφός τους και έκλαιγε και εκείνος.

-Δεν υπάρχει κανένα σκουλήκι να πιάσω. Η δύναμή μου μού είναι άχρηστη αν δεν μπορώ να μαζέψω πια σκουλήκια!

Ο μικρός τον πλησίασε και τον αγκάλιασε.

-Μην ανησυχείς! Έχω αποταμιεύσει αρκετά σκουλήκια και θα τα μοιραστώ μαζί σου.

Ο μεγαλύτερος τυφλοπόντικας ένιωσε ανακούφιση.

-Σ'ευχαριστώ πολύ, μικρούλη. Μου έσωσες τη ζωή! Μα πώς κατάφερες και αποταμίευσες τόσα σκουλήκια;

Ο μικρός τυφλοπόντικας οδήγησε κατόπιν τα αδέρφια του στο τούνελ που αποθήκευε τα σκουλήκια του.

-Έσκαψα 4 τρύπες, για να αποθηκεύω τις οικονομίες μου. Στην πρώτη τρύπα κρατώ τα σκουλήκια που μπορώ να φάω οποιαδήποτε στιγμή θέλω. Η δεύτερη τρύπα είναι για να εξοικονομώ ένα σκουλήκι κάθε μέρα για μένα, η τρίτη τρύπα είναι για να εξοικονομώ ένα σκουλήκι κάθε μέρα για τον μεσαίο μου αδερφό και η τέταρτη τρύπα είναι για να εξοικονομώ ένα σκουλήκι κάθε μέρα για τον μεγάλο μου αδερφό.

-Οπότε κάθε φορά που έπιανες ένα σκουλήκι το έβαζες σε μία από αυτές τις τρύπες;, ρώτησε ο μεγαλύτερος τυφλοπόντικας γεμάτος έκπληξη.

-Ναι, εξοικονομώντας οπωσδήποτε ένα σκουλήκι κάθε μέρα για όλους μας, πριν φάω.... Έτσι κράτησα αρκετά σκουλήκια για τον χειμώνα, εξήγησε ο μικρός.

-Λυπόμαστε πάρα πολύ που σε κοροϊδεύαμε, είπαν και οι δύο μαζί. Την επόμενη φορά θα κάνουμε και εμείς οικονομία, αποταμιεύοντας ένα σκουλήκι κάθε μέρα.

Ο μικρός γέλασε και έδωσε σε όλους από ένα νόστιμο σκουλήκι για δείπνο. Απόλαυσαν και οι τρεις μαζί έναν χαλαρωτικό και ξεκούραστο χειμώνα.